

Từ Khúc Buồn - Lê Hân

(thân tặng anh, chị *Từ Công Phụng*)

ta từng hỏi *bây giờ tháng mấy?*
trong mùa tình hương cốm đầu tiên
ngày mới lớn tâm hồn như trang giấy
đậu trên tay đôi dòng mộng ngoạn hiền

đời chẳng dạy nhưng trái tim hiền thánh
biết băng khuâng biết thao thức mong chờ
người cần nhớ thương, bướm ong cần mật
ta cần thêm ca hát để nuôi thơ

từ ngôn ngữ ta bước vào tiết tấu
công kênh tình lên tuyệt đỉnh thanh cao
phụng cầu hoàng trải tấm lòng Tư Mã
mắt Trác Văn Quân gói trọn đời trao

như một que diêm nhưng chong vĩnh cửu
ngọn tình *trên lưng của tháng ngày* qua
soi thấy rõ *vẫn một đời hiu quạnh*
tuổi xa người tình đâu dễ phôi pha

yêu là nhớ *bên kia đời quạnh quẽ*
trên ngọn tình sâu đọng giọt trắng hoa
như ngọn buồn rơi mọc trên vách đá
mùa thu mây ngàn ấm áo tình ta

em yêu điệu qua *lời mơn thiên cổ*
bàn tay xanh như phiến lụa ngọc ngà
cánh cổ cao mây hồng xa xót nhớ
đời bỗng phù du theo tiếng em ca

ta chợt sợ *kiếp dã tràng*, vội vã
phổ lên em những âm biếc rạng ngời
em hẳn nhớ *mưa trên ngày tháng đó*
là âm thanh ta đã lỡ đánh rơi

em gắng nhớ *giữ đời cho nhau* nhé
mắt lệ cho người đâu nữa chia phân
mai hay một cuối cùng ta *hóa kiếp*
thiên đường quạnh hiu da diết nhớ phong trần

và chẳng thể nguôi quên tình em được
em thương yêu đời sẽ cách biệt đời
tiếng em khóc chắc cũng thành nốt nhạc
ta mang theo không nữa viết ra lời

em yêu dấu cả *vùng trời kỷ niệm*
trời về đêm ta sắp sửa về đâu
ngồi bên nhau còn tình nào tằm liệm
người về trên mây, trên ngọn tình sầu

đời chẳng tắt *từ khúc* tình tha thiết
xin một lần được hỏi lại em yêu
đời rộng quá *bây giờ là tháng mấy ?*
mãi mãi bên em đâu dám ước chi nhiều

Lê Hân

Từ trái: Lê Hân, Châu, Từ Công Phụng, Kim Ái, Cẩm Thành, Giang